

ЖИВОТА НА ХРИСТИЯНИТЕ

Нека си припомним за първите християни. Със сигурност ще ви е интересно да разберете някои неща за тях, във връзка с начинът им на живот. Има толкова много, от което трябва да се поучим, защото от тогава досега, не е имало такъв период, в който Църквата да е била в такъв огън за Исус Христос. И

болшинството от християните са били това, което може да наречем „християни на Царството“, защото те са живеели като граждани на друга държава- друго царство. Те са казвали, че **ние не сме у дома си, ние сме на пътя към дома!** Те са били странници и чужденци на тази Земя, защо думите на Христос не са били напразни за тях и първата най-голяма заповед за тях е била тази:

„Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила.“ (Марк 12:30)

А втората, подобна на нея е тази:

„Да възлюбиш ближния си като себе си.“ (Марк 12:31)

Именно тази първа най-голяма заповед- да обичаш Бога и своят ближен, е била за първите християни на първо място. Ето какво е писал за тях един древен атински историк:

“Те са кротки, услужливи, мразят лъжата и се обичат един другия. Не изоставят сираците и вдовиците, охотно жертват от своето имущество. Когато видят чужденец, винаги радостно го приветстват като брат, и ако някой между тях е беден и се нуждае от препитание, всички заедно постят няколко дни, за да изпълнят неговата нужда.“

Първите християни били светлина и лице, представляващо Христос чрез своя начин на живот.

Отношението им към живота било позитивно. Те са били толкова благодарни, честни и приветливи, че това привличало другите хора към тях. И благодарение на този начин на живот, към тях се присъединявал голям брой хора. Именно такъв живот на християните влияел на всички. Те не се опечалвали, ако някой от тях умирал, защото апостол Павел ги учел да не скърбят за умрелите, както другите, но да имат вяра и надежда, че Исус Христос ще го възкреси в последния ден.

Отношението им към ближните било честно, например, християните не продавали на пазарите различни стоки на двойна или тройно-по скъпа цена. Те поставяли честна и справедлива цена за стоката и говорили истината, като по този начин действали против това, хората на различните пазари да бъдат лъгани. Казвали са, че трябва да има една честна, справедлива цена за дадена стока, заради което ги мразели.

Когато човек е близо до Христос, той е привлечен от Неговия начин на живот, живот в любов към ближния, и това, което било важно за Исус Христос, ставало важно и за него. **Да, първите християни се отделяли от обкръжаващия ги свят, заради което не ги обичали. Твърде отделени, твърде странни, твърде добри и праведни, но е именно това, което е казал Спасителят:**

„Ще бъдете мразени от всички, заради Моето име.“ (Марк 13:13) Доктрините им били прости, те вярвали в един всемогъщ Бог, Създателя на вселената, и в Неговия Син Исус Христос, разпнат, възкръснал и възнесъл се на Небето, седящ отдясно на Отец, и идващ Съдия на живите и мъртвите. Първите християни не губели времето си в спорове за доктрините и законите, както това става днес. Друг историк е написал:

„Сред тях ще намерите необразовани хора, възрастни, деца и жени, може би те не са толкова красноречиви в доказателствата за своята вяра, но със своите дела показват преимуществата на приетите от тях истини. **Те не репетирали речи, а показвали дела.** Семейството им било чисто и свято, жените и мъжете били благочестиви и не блудствали, затова в техните семейства винаги царял мир, на който всички завиждали. Когато ги биели и обиждали, те не нападали и не отвърждали в отговор, когато ги притеснявали, не се оплаквали пред хората.

Това било толкова необичайно, че довеждало до обратен ефект- хората искали да разберат повече за тяхната вяра и за самите християни. И влияело толкова силно върху умът на хората, че дори езическите царе приемали тази вяра, защото в нея била скрита невероятната Божия сила.“

Исус Христос е казал:

„Огладнях, и Ме нахранихте, ожаднях, и Ме напоихте, странник бях, и Ме прибрахте, гол бях, и Ме облякохте, болен бях, и Ме посетихте, в тъмница бях, и Ме сподобихте. Тогава праведните в отговор ще Му кажат:Господи, кога Те видяхме гладен, и Те нахранихме, или жаден, и Те напоихме? И кога Те видяхме странник, и Те прибрахме, или гол, и Те облякохме? И кога Те видяхме болен или в тъмница, и Те сподобихме? А Царят в отговор ще им рече: Истина ви казвам:Понеже сте направили това на един от тези най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили.“ (Матей 25:35-40)

Затова, грижата за ближният е била приоритет за първите християни. Ако имали някакъв дори и неголям доход, те според мярката на възможностите си, колкото можели давали на нуждаещите се. Правейки това за един от най-малките-те го правели за Господа. Когато чували, че някой от тях е в затвора, или е преследван заради Христовото име, те взимали върху себе си грижата за неговите нужди, и ако било възможно, го освобождавали. И както се каза преди, ако някой бил беден и в нужда, всички заедно постели за няколко дни, за да се запълни неговата нужда. Живеели много заедно, като голямо семейство, грежели се един за друг и не допускали някой от тях да бедства или да гладува. Затова, между първите християни е нямало нуждаещи се хора.

От книгата на пророк Езекиил ние знаем, че Божият гняв и ярост ще се излее върху всички пастири, които не се грижат за своите стада, „които не подкрепяват немошните, не изцеляват болните, не превързват ранените, не търсят заблудените, нито изгубените, а са пасли сами себе си.“ Господ казва за тях „горко им“. Затова, християните в първата църква са се грижели за всеки в нея с голяма любов. **За тях това не е било работа, но призвание, което се изпълнявало с цяло сърце.**

По този начин, християнството бързо се разраствало и то било силно. **Първите християни не са викали в ушите на другите за добрите дела, които са вършели, а точно обратното- правели ги така, че никой да не разбира за това, те криели своите дела като скъпоценно съкровище.** Живеели в святост и праведност, очаквайки да видят идващият в слава Христос, очаквайки изпълнението на Неговото обещание.

Ако ние искаме да знаем в какво и как вярваме, нека погледнем как живеем, защото в това се заключава християнството. А първите християни са живеели като странници на тази Земя, изпълнявайки думите на Христос.

Помните ли-ние сме само гости тук, нищо няма да вземем със себе си, но ще оставим всичките си постижения, всичкото си притежание и всичкия си труд на другите. **Затова, търсете преди всичко Божието царство и Неговата правда.** Нека помним, че сред нас има нуждаещи се, защото Христос се отнася към помоща за ближния, като към една от най-важните заповеди. Тази помощ не е задължително да бъде материална. Светът, в който утре ще живеят децата ви е това, което вие помагате да се формира днес. Нека започнем от това, и нека продължим по стъпките на Христос, защото Той ни е оставил пример, който да следваме! За да не се срамуваме един ден пред Него, или пък да чуем страшните Му думи:“Идете си от Мен, не ви познавам!“ Да не бъде! **Помнете, че всичко ще отпадне, но остават трите:вярата, надеждата и любовта! А най-голяма от тях е любовта!**

Превод:Светлина за теб